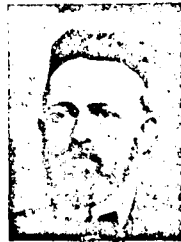

פסעוודאָננים צבי הנאק (אנאָגראַם פון יצחק אבן); זיך אויך באַטייליקט אין אַ פּיטסבורגער צייטונג „גאָרטען שפּיגעל“ פון יואל ליבליך (?) מיט אַר-טיקלען איבער אַלע שבע חכמות, אַפילו אַסטראָנאָמיע, גענאַשט פון דייטשע ביכלעך. 1895 געגרינדעט אין לעמבערג די ערשטע עברית-בעברית-שול אין גאליציע, פון וועלכער שפעטער באַשטימט פון דער קולטוס-געמיינדע אַלס דירעקטאָר מיט ד״ר גוטמאַן, מאיר באַלאַבאַן א. אַנאָ. אַלס לערערס. דאָן דירעקטאָר פון גאָפּט-גרובן, געוואָרן רייך, פאַרלאָזט אינגאַנצן די ליטעראַטור, 1908 געקויפט אַ געשעפט אין ווין, פאַרלוירן דערביי זיין קאַפיטאַל און אוועק קיין אַמעריקע, וואו געאַרבעט אין דער רעדאַקציע פון דער העברעישער ענציקלאָפּעדיע „אוצר ישראל“, באַטייליקנדיק זיך גלייכצייטיק אין דער יידישער פרעסע. אַלס קאַרעס-פּאַנדענט פון לעמבערגער „טאָגבלאַט“ אָנגעהויבן צו דרוקן אין דער דאָזיקער צייטונג אַלע פּרייטאָג חסידישע מעשהלעך, וועלכע האָבן זייער אויסגענומען ביים עולם, געפרוּוּבט זיי אויך שרייבן אין ניו-יאָרקער „יידישן טאָגבלאַט“, אָבער לכתחילה אָן ערפּאָלג. ערשט זינט 1914 אַלס מיטאַרבעטער פון „דעם טאָג“ גע-מאַכט פּאָפּולער אין דער אַמעריקאַנער יידישער פרעסע די חסידישע מעשיות. זייט 1918 מיטאַרבעטער פון „מאָרגען זשורנאַל“ און „דעם אַמעריקאַנער“, וואו אויך אַלע פּרייטאָג געדרוקט זיינע מעשהלעך איבער חכידות. לעצטנס אין „מאָרגען זשורנאַל“ געפירט אויך אַן אַפּ-טיילונג „דערציילט דאָס אייערע קינדער“.

אבן (עיוען) יצחק (חנוכה תרכ"ב— געב. אין ראַזוואַדאָוו,

גאליציע. זיין פאָטער, „אחסיד מיט כל המפורשים“, כאָטש ניט קיין בטלן און אַ ייד אַ תלמיד-

חכם, האָט אים, לויט דער עצה פון סאַנדער רב, געשיקט צו 10 יאָר אין דער ישיבה פון פּע-טשענידאָרף, אונ-גאַרן. צוריקגעקוי-

מען צו בר-מצוה אהיים, זיך עוסק גע-ווען אין חסידות אַלס הייטער חסיד פון ראַזוואַדאָווער רבין, ר' משהלע הורוויץ, אָבער במסתרים, ביינאַכט, געכאַפט אַ קוק אין דייטשע און העברעישע ביכלעך. צו 16 יאָר חתונה געהאַט, אונטער דער השפּעה פון אַ סאַדאַגאָרער חסיד אוועק קיין סאַדאַגאָרע, געמוזט צערייסן מיט דער ווייב צוליב דער מלחמה צווישן די הויפּן פון ראַזוואַדאָוו און סאַדאַגאָרע; געוואָרן דאָרט „יושב“ און דאָן אַ מלמד. אונטער דער השפּעה פון די משפּילישע קרייזן אין טשערנאָוויץ אָנגעהויבן לער-נען פלייסיק העברעיש, דיקדוק, ספרי חקירה און געוואָרן אַ שטענדיקער מיט-אַרבעטער פון „מחזיקי הדת“ (שפּעטער רע-דאַקטאָר), „המגיד“, „המליץ“ (1895—1898). אין דער אַייגענער צייט אויך געשריבן אין הירש-לייב גאָטליבס „יידישער ציי-טונג פון סיגעט, אונגאַרן, אין „טיסמע-ניצער צייטונג“ פון שבח קנעבל, באַ-האַלטנדיק זיך, אַלס אין גאליציע באַקאַנט-טער העברעישער ליטעראַט, אונטערן